

פרשת בהעלותך

ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים (יב, טו)

ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים

יש לתמוה בזה, דהנה איתא (בזבחים קב, א) מרים מי הסגירה וכו' עד שאמר הקב"ה אני כהן אני מסגירה אני חולטה ואני פוטרה, הרי מפורש בש"ס שמרים היתה מצורע מוסגר כמו שמפורש בכתובים וגם היתה מצורע מוחלט, ובפשוטו צ"ע דכיון שלא היה הסגר אלא לשבעת ימים, וכמבואר בספרי זוטא דכיון שהתפלל משה על רפואתה לא היתה מצורע אלא שבוע אחד, א"כ למה הוצרך הקב"ה לחלוט אותה ולפטרה.

והנראה בזה, דהנה בקה"י (טהרות סי' ל"א) כתב דיסוד כל חלות דין טומאת הסגר הוא שמסגירין אותו לראות אם יוחלט אם לאו, וכמו שמפורש בנגעים (פ"ט מ"ג ובפי"א מ"ז) דמי שנולד לו בהרת ואין אפשרות שיהא צומח שום סימן טומאה שער לבן או פשיון בנגעי אדם, או שיעמוד בעיניו בנגעי בגדים אין הנגע טמא כלל, דמוכרח דכל שאינו ראוי להיות מוחלט אין מקום להסגר כלל, והוא פשוט.

אשר לפ"ז נמצא דכאשר שו"ט מי יסגיר את מרים משה או אהרן ואמר הקב"ה אני מסגירה, הרי ע"כ דהקב"ה נעשה ככהן גם לענין לעשותה מצורע מוחלט אם יראה בה נגע, דאל"כ לא יחול עליה שם מצורע מסוגר, באופן דלפ"ז י"ל דמרים לא היתה מצורע מוחלט, כי אם מצורע מוסגר לשבוע, ואך שהקב"ה אני מסגירה ואני חולטה ואני פוטרה, היינו שאני הוא הכהן להסגירה ולחולטה, דמה"ט שייך הסגר.

והוא מפורש בספרי זוטא וז"ל, כיון שהתפלל עליה משה נפטרה מהסגר שני (כמבואר בספרי שם דמן הוא שתהא סגורה י"ד יום), שהרי נתרפאת מתוך שבוע ראשון ע"כ, הרי דאף אם נימא שנתרפאה רק בסוף השבועה, מ"מ הריפוי היה מתוך הסגר ולא מתוך החלט, בספרי וקשה מהמבואר בזבחים שהקב"ה אמר אני חולטה, ולמש"נ ניחא דכוונת הקב"ה אני הוא הכהן הראוי להסגיר ולהחליט, וכמש"נ.

מקור: חבצלת השרון